

vallen, tot 1 Mei 1906 wordt verzekerd. De datum van 1 Mei geeft ook dit voordeel, dat dan een nieuw vergunningsjaar aanvangt.

In verband hiermede is de wijziging, in art. 30 der wet te brengen, thans beperkt tot de jaartallen. De herziening der verordeningen op het vergunningsrecht zal nu moeten geschieden vóór 1 Januari 1902, terwijl de oude verordeningen uiterlijk tot 1 Mei van dat jaar van kracht zullen blijven, ook dus weer tot den aanvang van een nieuw vergunningsjaar. Op deze wijze is voor die herziening meer tijd gegeven.

Aan de opmerking, bij den titel der wet te voegen het jaartal, is voldaan, doch met het oog op de voorgestelde in werking treding is het jaartal 1901 gekozen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken.
H. GOEMAN BORGESIOUS.

De Minister van Justitie.
CORI v. D. LINDEN.

(25. 2.)

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben dat eene herziening wenschelijk is van de wet van den 28sten Juni 1881 (*Staatsblad* n°. 97), houdende wettelijke bepalingen tot regeling van den kleinhandel in sterken drank en tot beteugeling van openbare dronkenschap, zooals die wet is gewijzigd bij de wetten van 23 April 1884 (*Staatsblad* n°. 54), 16 April 1885 (*Staatsblad* n°. 78), 15 April 1886 (*Staatsblad* n°. 64) en bij artikel 2 der wet van 31 December 1887 (*Staatsblad* n°. 265);

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I.

In art. 1, eerste lid, van bovengenoemde wet worden na het woord „gemeente” de volgende woorden ingevoegd: „of, in het geval van art. 2, derde lid, aan Gedeputeerde Staten der provincie”.

Artikel II.

In art. 1, tweede lid, dier wet wordt in plaats van „twee liter”, gelezen: „vijf liter”.

Artikel III.

In art. 2, tweede lid, der wet vervallen de woorden: „of verhooging”.

Art. 2, derde lid, der wet wordt gelezen als volgt:

„Vergunningen boven het geldende maximum, die niet volgens art. 26 moeten worden gegeven, kunnen door Gedeputeerde Staten worden verleend, indien bijzondere omstandigheden, afgescheiden van het bijzonder persoonlijk belang van den aanvrager, de gelegenheid tot verkoop van sterken drank in het klein in de betrokken localiteiten wenschelijk maken. Deze vergunningen, alsmede die, welke in bijzondere gevallen door burgemeester en wethouders boven het maximum zijn of worden verleend, worden, zoolang zij van kracht zijn, ingeval later verzoeken om vergunning inkomen, medegesteld ter beslissing of alsdan het maximum al dan niet is bereikt”.

Artikel IV.

Het laatste lid van art. 2 wordt het eerste lid van een nieuw artikel 2a.

In dat eerste lid van art. 2a wordt na n°. 1 een nieuw nummer ingevoegd, luidende:

„2°. voor bepaalde wijken, buurten of straten een maximum der aldaar te verleenen vergunningen vaststellen, onafhankelijk van het getal inwoners van die wijk, buurt of straat”;

Nommer 2 van art. 2a wordt n°. 3.

Aan art. 2a wordt een nieuw tweede lid toegevoegd, luidende:

„Bij algemeenen maatregel van bestuur wordt bepaald aan welke eischen behalve die bij plaatselijke verordening te stellen, de localiteiten waar verkoop van sterken drank in het klein mag worden vergund, moeten voldoen, en kunnen voorschriften worden gegeven omtrent de sluiting van voor het publiek toegankelijke localiteiten waarvoor vergunning is verleend en omtrent de tijdelijke staking daarin van den kleinhandel in sterken drank, bij gelegenheid van lotingen voor de nationale militie en andere omstandigheden, die de vrees wettigen voor misbruik van sterken drank.”

Artikel V.

In den aanhef van art. 3 vervallen de woorden: „in art. 1 bedoelde”.

In art. 3, n°. 1, wordt in plaats van de woorden: „eene in dat artikel” gelezen: „den in art. 2a bedoelden algemeenen maatregel van bestuur of eene daar”.

In art. 3 wordt na n°. 2 een nieuw nummer ingevoegd, luidende: „3°. Wanneer het verzoek strekt tot drankverkoop anders dan in een gebouw, de aanhoorigheid van een gebouw of aan boord van een vaartuig;”

Van art. 3 worden de nummers 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 en 10 respectievelijk nos. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 en 11.

In art. 3, n°. 8 (nieuw 9), eerste lid, worden na het woord „Staatsloterij” de volgende woorden ingevoegd: „of arbeidsloonen plegen te worden uitbetaald.”

Aan art. 3, n°. 8 (nieuw 9) wordt een nieuw derde lid toegevoegd, luidende: „Onder arbeidsloonen worden niet verstaan loonen, verschuldigd voor werkzaamheden die zijn verricht in de localiteit of ter zake van een bedrijf dat daar wordt uitgeoefend”.

In art. 3, n°. 9 (nieuw 10) wordt in plaats van: „sluismeester of sluisknecht” gelezen: „sluismeester, sluisknecht, scheepsbevrachter of stavedore”.

In art. 3, n°. 10 (nieuw 11) wordt in plaats van: „nummers 3, 4, 5, 7 en 9” gelezen: „nummers 4, 5, 6, 8 en 10”.

Artikel VI.

Art. 4 wordt gelezen als volgt:

„Het voorschrift, vervat in art. 3, n°. 2, kan telkens voor een bepaalden tijd buiten toepassing worden gesteld, voor een gebouw, tot de Rijks- of provinciale dienst gebruikt, door Ons; voor een gebouw, tot een andere openbare dienst gebruikt, door Gedeputeerde Staten. Voor eene localiteit, tot de openbare dienst der gemeente gebruikt, kan het voorschrift, vervat in art. 3, n°. 2, niet buiten toepassing worden gesteld.

Op voordragt van burgemeester en wethouders kan door Gedeputeerde Staten het voorschrift vervat in art. 3, n°. 9, telkens voor een bepaalden tijd buiten toepassing worden gesteld voor éene localiteit waarin eene andere winkelnering wordt uitgeoefend of loten worden verkocht in de Nederlandsche Staatsloterij, of die met zoodanige localiteiten binnenshuis gemeenschap heeft, voor zoover zij gelegen is in de kom van een dorp, in een gehucht of in eene afzonderlijke buurt, waar niet meer dan éene vergunning bestaat.

Het voorschrift, vervat in art. 3, n°. 10, kan telkens voor een bepaalden tijd buiten toepassing worden gesteld, met betrekking tot een persoon die een Rijksambt bekleedt of eene Rijksbediening uitoefent, door Ons, met betrekking tot een persoon die een ander ambt bekleedt of eene andere bediening uitoefent, door Gedeputeerde Staten, in beide gevallen burgemeester en wethouders gehoord.”

Artikel VII.

Art. 5 wordt gelezen als volgt:

„Elk verzoekschrift om vergunning wordt zoo spoedig mogelijk nadat het is ingekomen, door burgemeester en wethouders op de in de gemeente gebruikelijke wijze ter openbare kennis gebracht. Verzoekschriften aan Gedeputeerde Staten gerigt worden te dien einde door dat college onverwijld aan burgemeester en wethouders der gemeente toegezonden.

Binnen eene maand nadat deze bekendmaking is geschied kan ieder tegen het verleenen van de vergunning schriftelijk bezwaren bij burgemeester en wethouders inbrengen.

Omtrent een aan Gedeputeerde Staten gericht verzoekschrift dienen burgemeester en wethouders dit college uiterlijk veertien dagen na afloop van dien termijn van berigt en raad, onder overlegging van de ingekomen bezwaarschriften.

Na afloop van denzelfden termijn wordt door burgemeester en wethouders, tenzij in het geval, voorzien bij art. 5a, eerste lid, binnen eene maand en door Gedeputeerde Staten binnen zes weken op het verzoek schriftelijk beschikt.

Eene beschikking van Gedeputeerde Staten wordt met redenen omkleed en zoodra mogelijk aan den verzoeker uitgereikt door tusschenkomst van burgemeester en wethouders; indien zij afwijzend is in gesloten omslag; indien zij strekt tot het verleen en van vergunning wordt zij met opgave van de redenen in de *Staatscourant* vermeld.

Afwijzende beschikking van burgemeester en wethouders op een verzoek om vergunning wordt eveneens met redenen omkleed en zoodra mogelijk in gesloten omslag uitgereikt."

Artikel VIII.

Na art. 5 worden twee nieuwe artikelen ingevoegd, luidende:

„Artikel 5a.

Indien op het oogenblik, waarop burgemeester en wethouders op een aan hen ingediend verzoekschrift om vergunning zouden kunnen of moeten beschikken, het voor de gemeente geldende maximum is bereikt doch overigens op dat oogenblik geen reden tot weigering van de gevraagde vergunning bestaat, wordt de afdoening van dat verzoekschrift aangehouden.

Zoodra eene vergunning beschikbaar zal zijn wordt, behoudens het bepaalde bij art. 9, laatste lid, op het eerst ingediende der aldus aangehouden verzoekschriften beschikt, welke te dien einde, naar de volgorde waarin zij inkwamen, op eene lijst worden gebracht, waarvan belanghebbenden inzage kunnen bekomen.

Hij wiens verzoekschrift op deze lijst is gebracht kan alsnog de daarbij gedane opgave van de localiteiten, waar hij sterken drank in het klein wenschte te verkoopen, bij een nieuw verzoekschrift door eene andere opgave vervangen.

Artikel 5b.

Tegen de weigering van eene vergunning kan de verzoeker, en tegen het verleenen van eene vergunning kan de burgemeester of, in het geval van art. 2, derde lid, de Commissaris der Koningin alsmede het college van burgemeester en wethouders in hooger beroep komen, en wel, indien de beschikking door burgemeester en wethouders werd genomen, bij Gedeputeerde Staten, indien zij door dit college werd genomen, bij Ons.

Het hooger beroep moet zijn ingesteld binnen veertien dagen, te rekenen voor den verzoeker van den dag waarop hem de beschikking is uitgereikt, voor den burgemeester en den Commissaris der Koningin van de dagteekening der beschikking, voor burgemeester en wethouders van den dag waarop de beschikking door hen ter uitreiking is ontvangen.

Hangende de termijnen tot en de behandeling van het hooger beroep blijft de vergunning buiten werking en kan geene andere vergunning door burgemeester en wethouders worden verleend tenzij opnieuw eene vergunning beschikbaar is.

De beslissing van Gedeputeerde Staten wordt genomen bij een met redenen omkleed besluit binnen drie maanden nadat het beroep is ingesteld, ten ware zij vooraf bij afzonderlijk besluit mogt zijn verdaagd.

Wordt het besluit van Gedeputeerde Staten door Ons vernietigd, dan hebben deze opnieuw over de zaak uitspraak te doen met inachtneming van Onze beslissing.

Burgemeester en wethouders worden in alle gevallen van hooger beroep tegen eene beslissing van Gedeputeerde Staten, wat de toepassing van de artt. 36, 37 en 38 der wet van den 21sten December 1861 (*Staatsblad* n°. 12°) aangaat, als belanghebbenden beschouwd."

Artikel IX.

Art. 6 wordt gelezen als volgt:

„De vergunning heeft geen kracht vóór de betaling van een gemeentelijk vergunningsregt, door den gemeenteraad vast te stellen.

Als grondslag voor de berekening van het vergunningsregt wordt aangenomen de jaarlijks te schatten huurwaarde, die de

localiteiten kunnen geacht worden te bezitten in verband met den omvang van het bedrijf, waarvoor de vergunning strekt.

Dit vergunningsregt mag niet lager zijn dan vijf gulden en niet hooger dan twaalf gulden vijftig cents voor elke vijftig gulden huurwaarde of gedeelte daarvan, met dien verstande dat het regt voor eene vergunning niet lager zij dan vijf en twintig gulden.

Het vergunningsregt wordt vermeerderd met vijf en twintig ten honderd voor de localiteiten waarin sterke drank in het klein verkocht of geschonken wordt na tien uur des avonds en vóór zeven uur des morgens, met veertig ten honderd voor die waarin zulks geschiedt na Zaterdagavond te zes uur en vóór het middaguur van Maandag, en met vijf en zestig ten honderd voor de localiteiten waarin zulks geschiedt gedurende beide genoemde tijdvakken, een en ander voor zoover het verkoopen en schenken van sterken drank niet ingevolge plaatselijke verordening gedurende zoodanig tijdvak verboden is.

Op het in art. 13 bedoeld gewaarmerkt afschrift der vergunning wordt, indien overeenkomstig het vorig lid vermeerderd vergunningsregt is betaald, daarvan op uitdrukkelijke schriftelijke aanvraag van den belanghebbende, door den ambtenaar, met de waarmede belast, aantekening gedaan met vermelding van het tijdvak of de tijdvakken waarvoor die vermeerdering geldt.

De regeling van het vergunningsregt geschiedt met inachtneming van de artikelen 232 tot en met 236 der Gemeentewet."

Artikel X.

Aan art. 7 worden een nieuw derde en vierde lid toegevoegd, luidende:

„Voor eene vergunning, verleend aan eene vennootschap onder eene firma of eene naamlooze vennootschap of een zedelijk lichaam of aan het bestuur van deze, geldt na 1 Mei 1901 de bepaling van het vorige lid slechts gedurende tien achtereenvolgende jaren, doch zij kan telkens vóór het einde van zoodanig tijdvak, op aanvraag ten minste drie maanden te voren door den belanghebbende gedaan, door burgemeester en wethouders weder voor tien jaren toepasselijk worden verklaard, indien bijzondere omstandigheden, afgescheiden van het bijzonder persoonlijk belang van den aanvrager, de gelegenheid tot verkoop van sterken drank in het klein in de betrokken localiteiten wenschelijk maken. Tegen de weigering van de toepasselijk verklaring en tegen het geven daarvan is hooger beroep toegelaten overeenkomstig art. 5b, welk artikel ten dezen toepasselijk is met uitzondering van het derde lid.

Het bepaalde bij het tweede lid van dit artikel geldt voor eene vergunning, die vóór 1 Mei 1901 mogt zijn verleend ingevolge art. 26b, slechts tot 1 Mei 1906."

Artikel XI.

Na art. 7 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 7a.

Met afwijking van hetgeen in de artt. 6 en 7 omtrent het vergunningsregt is bepaald kan voor den verkoop van sterken drank in het klein uitsluitend aan logeergasten in logementen telkens voor ten hoogste één jaar vergunning worden verleend, waarvoor geen vergunningsregt is verschuldigd, mits in het verzoekschrift de uitdrukkelijke verklaring van den verzoeker is opgenomen, dat hij van de vergunning gebruik zal maken voor den verkoop alleen aan hen, die hij te goeder trouw als zijne logeergasten beschouwt.

Op het in art. 13 bedoeld gewaarmerkt afschrift der vergunning wordt de aantekening gesteld, dat zij geldt voor den verkoop uitsluitend aan logeergasten. Telkens wanneer zoodanige vergunning weder op verzoek van den belanghebbende voor één jaar is verleend wordt op dat afschrift eene door den gemeentesecretaris onderteekende verklaring dienaangaande gesteld.

Op deze vergunningen en op de localiteiten waarvoor zij gelden zijn de artt. 2, 2a, 3, n°. 1, en 8, derde, vierde en vijfde lid, niet van toepassing."

Artikel XII.

In art. 8, eerste lid, worden na het woord „localiteiten" de volgende woorden ingevoegd: „in welke vermelding echter met den aanvang van een nieuw vergunningsjaar op schriftelijke aanvraag wijziging kan worden gebracht."

Aan art. 8 worden een nieuw derde, vierde en vijfde lid toegevoegd, luidende:

„Bij overlijden van den gerechtigde op of na 1 Mei 1906 kan door zijn hem overlevenden echtgenoot of door zijn minderjarige inwonende kinderen, zelfs na het eindigen van het loopende vergunningsjaar, mits het verschuldigde vergunningsregt telkens voor den volgenden termijn is betaald, het bedrijf worden voortgezet krachtens de bestaande vergunning, waartoe deze vóór het eindigen van het loopende vergunningsjaar op schriftelijk verzoek van den belanghebbende door het college, dat haar verleende, te zijnen name moet zijn overgeschreven, voor zoover geen reden tot weigering, als bedoeld bij art. 3, bestaat.

Bij verbouwing of herbouw der localiteiten, waarvoor de vergunning geldt, wordt met ingang van het vergunningsjaar volgende op dat, waarin de verbouwing of herbouw is aangevangen, art. 9, n°. 3, toegepast, tenzij uiterlijk eene maand vóór den aanvang van het nieuwe vergunningsjaar burgemeester en wethouders of, indien het een vergunning geldt krachtens art. 2, derde lid, verleend, Gedeputeerde Staten door den belanghebbende schriftelijk in de gelegenheid zijn gesteld zoo noodig de vermelding van de localiteiten in de vergunning te wijzigen.

Indien de verbouwing of herbouw gepaard zal gaan met uitbreiding van de localiteiten, beslissen burgemeester en wethouders of, indien het eene vergunning geldt krachtens art. 2, derde lid, verleend, Gedeputeerde Staten, desverlangd vóór den aanvang der uitbreiding op verzoek en aanwijzing door teekeningen van den belanghebbende, of de uitbreiding van zóo belangrijken aard is dat de localiteiten als geheel nieuw moeten worden beschouwd; is die beslissing bevestigend of blijkt de uitbreiding na hare totstandbrenging zooveel grooter dan zij werd aangewezen dat de localiteiten daardoor als geheel nieuw moeten worden beschouwd, dan wordt met ingang van het vergunningsjaar volgende op dat, waarin die uitbreiding is aangevangen, art. 9, n°. 3, toegepast.”

Artikel XIII.

De aanhef van art. 9 wordt gelezen als volgt:

„De vergunning wordt door burgemeester en wethouders of, indien zij krachtens art. 2, derde lid, is verleend, door Gedeputeerde Staten op voorstel of na ingewonnen bericht van burgemeester en wethouders, ingetrokken.”

In n°. 1 van art. 9, wordt in plaats van „n°. 2—10” gelezen: „n°. 2—11”.

Na n°. 1 van art. 9 worden twee nieuwe nummers ingevoegd, luidende:

2°. Wanneer de localiteiten ophouden te voldoen aan de eischen, daarvoor krachtens art. 2a gesteld en geldende op het oogenblik dat de vergunning werd verleend;

3°. Wanneer bij verbouwing of herbouw der localiteiten niet is voldaan aan de voorwaarden gesteld bij art. 8, vierde lid, of wanneer ingevolge art. 8, vijfde lid, is beslist, dat de localiteiten als geheel nieuw moeten worden beschouwd, of wanneer de daar bedoelde uitbreiding na hare totstandbrenging blijkt zooveel grooter te zijn dan zij werd aangewezen dat de localiteiten daardoor als geheel nieuw moeten worden beschouwd.”

N°. 2 en 3 van art. 9 worden n°. 4 en 5.

Aan art. 9 worden een nieuw tweede en derde lid toegevoegd, luidende:

„Intrekking van de vergunning is met redenen omkleed en wordt den belanghebbende in gesloten omslag uitgereikt; indien zij geschiedt door Gedeputeerde Staten, door tusschenkomst van burgemeester en wethouders. Indien Gedeputeerde Staten de intrekking weigeren geven zij daarvan onverwijld bericht aan burgemeester en wethouders.

Indien de ingetrokken vergunning was verleend aan een huurder van de localiteiten heeft bij wederverhuring de nieuwe huurder en anders de eigenaar een regt van voorrang voor dezelfde localiteiten op vergunning met inachtneming van art. 2, eerste lid, te verleenen, mits hij vóór de intrekking of binnen eene maand daarna een verzoekschrift om vergunning aan burgemeester en wethouders heeft ingediend onder aanvoering van de gronden en bewijzen voor zijn regt van voorrang. Voor de aldus verleende vergunningen geldt het bepaalde bij het tweede lid van art. 7 slechts tot 1 Mei 1906.”

Artikel XIV.

Art. 10 vervalt.

Artikel XV.

Art. 11 wordt gelezen als volgt:

„Tegen de intrekking der vergunning kan de belanghebbende, en tegen het weigeren van intrekking kan de burgemeester of, indien het eene vergunning geldt krachtens art. 2, derde lid, verleend, de Commissaris der Koningin alsmede het college van burgemeester en wethouders in hooger beroep komen, en wel, indien de intrekking of het weigeren van intrekking door burgemeester en wethouders geschiedde, bij Gedeputeerde Staten, indien zulks door dit college geschiedde, bij Ons.

Het hooger beroep moet zijn ingesteld binnen veertien dagen, te rekenen voor den belanghebbende van den dag waarop hem de beschikking is uitgereikt, voor den burgemeester en den Commissaris der Koningin van de dagteekening der weigering tot intrekking, voor burgemeester en wethouders van den dag waarop door hen bericht van de weigering is ontvangen.

Hangende de termijnen tot en de behandeling van het hooger beroep blijft de intrekking buiten werking en kan geene andere vergunning door burgemeester en wethouders worden verleend tenzij opnieuw eene vergunning beschikbaar is.

Het vierde, vijfde en zesde lid van art. 5a zijn ten deze toepasselijk.”

Artikel XVI.

In art. 13, eerste lid, worden na het woord „gemeentesecretaris” de volgende woorden ingevoegd:

„of, indien het eene vergunning geldt krachtens art. 2, derde lid, verleend, door den griffier der staten”, en wordt in de plaats van de woorden „dronkenschap duidelijk leesbaar” gelezen: „dronkenschap, beide duidelijk leesbaar, zichtbaar”.

Art. 13, 3°. wordt gelezen als volgt:

3°. voor de localiteiten, voor welke ingevolge het vierde lid van art. 6 vermeerderd vergunningsregt is betaald, onmiddellijk onder het woord „Vergunning” het woord „Avond” indien dit vermeerderd regt geldt voor den verkoop na tien uur des avonds en vóór zeven uur des morgens, het woord „Zondag” indien dat regt geldt voor den verkoop na Zaterdagavond te zes uur en vóór het middaguur van Maandag, en de woorden „Avond en Zondag” indien het vermeerderd regt voor den verkoop gedurende beide die tijdvakken geldt.”

Aan het slot van art. 13 wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:

„Het in het eerste lid bedoelde afschrift, waarop eene aantekening voorkomt overeenkomstig het voorlaatste lid van art. 6, moet, indien die aantekening niet ook voor een volgend vergunningsjaar van toepassing is, vóór den aanvang van dat jaar aan burgemeester en wethouders worden teruggezonden. Burgemeester en wethouders doen op schriftelijke aanvraag van den belanghebbende dezen tijdig een nieuw afschrift der vergunning uitreiken. In hetzelfde geval moet vóór den aanvang van dat vergunningsjaar de vermelding van de in n°. 3 van dit artikel voorgeschreven woorden, voor zoover die niet meer geldt, worden weggenomen.”

Artikel XVII.

Na art. 14 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 14a.

De wet staat geene regtsvordering toe ter zake van eene schuld uit verkoop van stecken drank in het klein voortgesproten.”

Artikel XVIII.

Art. 15 wordt gelezen als volgt:

„De artt. 1—14 zijn niet van toepassing:

1°. op drankverkoop aan boord van een vaartuig gedurende de reis aan hen die tot de bemanning of de passagiers van dat vaartuig behooren, door iemand van de bemanning;

2°. op drankverkoop in restauratie-wagens op spoorwegen gedurende de reis;

3°. op drankverkoop aan militairen, op marsch door marktsteden, in legerplaatsen of localiteiten aan het militair ge-

zag onderworpen door hen die tot dien verkoop door de militaire overheid zijn toegelaten."

Artikel XIX.

Na art. 15 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 15a.

Hij, die in localiteiten, waarvoor geen vergunning is verleend en die niet behooren tot de in art. 15 bedoelde, andere dan sterke dranken verkoopen wil, die ter plaatse worden gebruikt, vraagt daartoe vooraf een beroepsbrief aan burgemeester en wethouders der gemeente, binnen welke hij dat bedrijf wensch uit te oefenen.

Die beroepsbrief wordt kosteloos verleend binnen eene maand na de schriftelijke aanvraag daartoe, houdende nauwkeurige opgave van de namen, voornamen, beroepen en bedrijven van den verzoeker en van de localiteiten waar hij dat bedrijf wensch uit te oefenen. Een door den gemeente-secretaris gewaarmerkt afschrift van den beroepsbrief wordt duidelijk leesbaar zichtbaar opgehangen in de localiteit, waarvoor die geldt.

Indien hij, aan wien een beroepsbrief is verleend, onherroepelijk is veroordeeld wegens eene der overtredingen, omschreven in art. 16, nummers 1, 2 en 3, of deswege de opgelegde boete heeft betaald, wordt die beroepsbrief geschorst voor den tijd van één jaar, ingaande op den dag na dien, waarop de veroordeeling onherroepelijk is geworden of de boete is betaald. Deze schorsing heeft mede plaats indien de onherroepelijk veroordeelde of hij, die de opgelegde boete heeft betaald, is degene, die den houder van den beroepsbrief als hoofd van het bedrijf vervangt, een lid van het gezin of iemand in dienst van dien houder, tenzij door Ons, op daartoe vóór het ingaan der schorsing aan Ons gericht verzoeken van den houder van den beroepsbrief wordt beslist, dat deze geen schuld heeft aan het plegen van de overtreding. Indien zoodanig verzoek is gedaan en daarop afwijzend is beschikt, gaat de schorsing in op den dag na dien waarop de beschikking ter kennis van den houder van den beroepsbrief is gebracht.

Binnen acht dagen nadat de schorsing is ingegaan, moet het in het tweede lid bedoelde afschrift aan burgemeester en wethouders worden teruggezonden. Burgemeester en wethouders doen dit eerst na afloop van de schorsing op schriftelijke aanvraag van den belanghebbende aan dezen weder uitreiken.

Gedurende den tijd der schorsing wordt geen nieuwe beroepsbrief verleend, noch aan hem, aan wien de geschorste was uitgereikt, noch aan een tusschenpersoon van dezen. Mocht vóór den aanvang der schorsing aan een hunner reeds een nieuwe beroepsbrief zijn verleend, dan gelden ook voor dezen het derde en het vierde lid van dit artikel."

Artikel XX.

Art. 16 wordt gelezen als volgt:

„Met hechtenis van ten hoogste drie weken of geldboete van ten hoogste honderd vijftig gulden wordt gestraft:

1°. hij die zonder de vereischte vergunning sterke drank in het klein verkoopt, in het klein te koop aanbiedt of in voorraad heeft ten verkoop in het klein;

2°. hij die in eene voor het publiek toegankelijke localiteit waarvoor geene vergunning is verleend, sterke drank schenkt of in het klein toedient of verstrekt, tenzij op dat oogenblik in die localiteit drankverkoop zonder vergunning geoorloofd is in gevolge art. 15, 1°. of 2°;

3°. hij die in eene voor het publiek toegankelijke localiteit waarvoor geene vergunning is verleend en waarin dranken plegen te worden toegediend, sterke drank in voorraad heeft, tenzij in die localiteit drankverkoop zonder vergunning geoorloofd is in gevolge art. 15, 1°. of 2°;

4°. hij die in eene localiteit waarvoor vergunning is verleend, sterke drank in het klein verkoopt, in het klein te koop aanbiedt, in het klein toedient of verstrekt, sterke drank schenkt of het gebruik van sterke drank toelaat, gedurende een tijdvak, vermeld in het vierde lid van art. 6, indien niet uit eene in het voorlaatste lid van art. 6 bedoelde, nog geldige aantekening op het gewaarmerkt afschrift der vergunning blijkt, dat het voor den verkoop gedurende dat tijdvak verschuldigd vermeerderd vergunningsregt is betaald;

5°. hij die in eene localiteit van een logement waarvoor geene andere vergunning is verleend dan eene geldende voor den ver-

koop aan logeergasten, sterke drank in het klein verkoopt, in het klein te koop aanbiedt, in het klein toedient of verstrekt of sterke drank schenkt aan anderen dan hen, die naar redelijk inzicht als logeergasten in dat logement zijn te beschouwen:

6°. hij die in eene localiteit waar sterke drank in het klein verkocht wordt, op eenigerlei wijze aan koop van sterke drank eene kans op winst verbindt;

7°. hij die in eene localiteit waar sterke drank in het klein verkocht wordt of die met zoodanige localiteit binnenshuis gemeenschap heeft, arbeidsloonen in den zin van art. 3 n°. 9, uitbetaalt;

8°. hij die eene der handelingen in de vorige nummers omschreven in zijne woning of zijne localiteiten toelaat, voor wat betreft die in n°. 3 omschreven alleen voor zoover hij die deze pleegt, een lid van zijn gezin of in zijnen dienst is.

Indien tijdens het plegen van de overtreding, omschreven in de nummers 1, 2, 3, 4 of 5, nog geen twee jaren zijn verlopen sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens eene dier overtredingen of wegens overtreding van art. 252, 2. of 3° van het Wetboek van Strafrecht onherroepelijk is geworden of de opgelegde boete is betaald, wordt hij gestraft met hechtenis van ten hoogste eene maand, en kan hij, indien hij de overtreding pleegde in de localiteit waarvoor een hem verleende beroepsbrief geldt of waarin hij eene nering uitoefent of in de aanhoorigheid dier localiteit of in eene localiteit deel uitmakende van zijn logement, van het regt tot uitoefening van zijn bedrijf worden ontzet.

De strafbepalingen van dit artikel zijn toepasselijk, bij overtreding van de nummers 1, 2, 4, 5, 6 of 7, onverschillig wie de schuldige is, bij overtreding van nummer 3 alleen indien de schuldige is het hoofd van het bedrijf of degene die hem als zoodanig vervangt."

Artikel XXI.

Na art. 16 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 16a.

Overtreding van een der voorschriften omtrent de sluiting van eene localiteit of omtrent de tijdelijke staking van den daarin uitgeoefenden kleinhandel in sterke drank, gegeven bij den in art. 2a bedoelden algemeenen maatregel van bestuur, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie weken of geldboete van ten hoogste honderd vijftig gulden.

Met dezelfde straffen wordt gestraft hij die, zonder dat voor de betrokken localiteiten een beroepsbrief is verleend of terwijl deze is geschorst, in localiteiten als bedoeld in art. 15 a, eerste lid, andere dan sterke dranken verkoopt of te koop aanbiedt om ter plaatse te worden gebruikt.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is verlopen sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden of de opgelegde boete is betaald, kunnen de straffen met een derde worden verhoogd."

Artikel XXII

Art. 17 wordt gelezen als volgt:

„Hij die bij gelegenheid van eene voor hem of voor zijn lastgever gehouden openbare verkooping den koper of gegadigde in staat stelt kosteloos sterke drank te gebruiken, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie weken of geldboete van ten hoogste honderd gulden."

Artikel XXIII.

Artikelen 18—22 vervallen.

Artikel XXIV.

Art. 23, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

„Met geldboete van ten hoogste honderd gulden wordt gestraft de overtreding van elke der bepalingen van art. 13 en die van elke der bepalingen van art. 15 a, voor zoover zij eene verplichting inhouden voor hem, aan wien de vergunning of de beroepsbrief is verleend.

In het tweede lid van art. 23 worden na het woord „vergunning" ingevoegd de woorden: „of de beroepsbrief", en na de woorden „in het klein" de woorden: „of de uitoefening van het bedrijf."

Artikel XXV.

Artikel 24 vervalt.

Artikel XXVI.

Art. 25, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

„Met het opsporen van de overtredingen dezer wet, van die van den bij art. 2a bedoelden algemeenen maatregel van bestuur en van die der bij deze wet bedoelde plaatselijke verordeningen zijn, behalve de bij art. 8 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren, belast de marechaussee en alle ambtenaren van Rijks- en gemeentepolitie.”

Artikel XXVII.

In art. 25 wordt na het eerste lid een nieuw tweede lid ingevoegd, luidende:

„De voormelde ambtenaren zijn te allen tijde bevoegd de uitlevering te vorderen van al hetgeen redelijkerwijze vermoed kan worden gediend te hebben of bestemd te zijn geweest tot het plegen van eene overtreding dezer wet, van den bij art. 2a bedoelden algemeenen maatregel van bestuur of van de artikelen 252 of 454 van het Wetboek van Strafrecht, en in beslag te nemen alles wat dienen kan tot bewijs van de overtreding.”

In art. 25, tweede (nieuw derde) lid, worden na het woord „verkocht” de volgende woorden ingevoegd: „of waar andere dan sterke dranken worden verkocht, die ter plaatse worden gebruikt.”

Artikel XXVIII.

Na het woord „Overgangsbepalingen” vóór art. 26 worden twee nieuwe artikelen ingevoegd, luidende:

„Artikel 25a.

In de localiteiten waarin op 1 October 1900 sterke drank werd verkocht alleen bij hoeveelheden van ten minste twee liter, mag tot 1 Augustus 1901 sterke drank in het klein bij ten minste die hoeveelheden worden verkocht zonder vergunning.

Voor den verkoop na 31 Juli 1901 in die localiteiten van sterken drank in het klein bij hoeveelheden van ten minste twee liter wordt op aanvraag door burgemeester vergunning verleend boven het geldende maximum, de eerste maal voor het tijdvak eindigende met 30 April 1902 en verder telkens voor één jaar, tenzij in de gevallen bedoeld bij art. 3, n°. 2, 4, 5, 6, 7, 8, 10 en 11, en na 1 Mei 1906 ook in het geval bedoeld bij art. 3, n°. 9. In die vergunning wordt echter uitdrukkelijk vermeld, dat in bedoelde localiteiten het drinken van sterken drank niet is toegelaten.

Voor de in het eerste lid bedoelde localiteiten waarin sterke drank in het klein wordt verkocht alleen bij hoeveelheden van ten minste twee liter en het drinken van sterken drank niet wordt toegelaten, wordt het vergunningsrecht, overeenkomstig het derde lid van art. 6 te betalen, met vijftig ten honderd verminderd. Op het in art. 13 bedoeld gewaarmerkt afschrift der vergunning wordt van de vermindering aanteekening gedaan door den ambtenaar, met de waarwerking belast. Bij toepassing van het vierde lid van art. 6 wordt de daar bepaalde vermeerdering berekend van dit verminderd vergunningsrecht.

Op de in het vorig lid bedoelde localiteiten is art. 2a alleen toepasselijk voor zooveel het bepaalt dat bij algemeenen maatregel van bestuur voorschriften kunnen worden gegeven omtrent de sluiting en omtrent de tijdelijke staking van den kleinhandel in sterken drank.

Boven of ter zijde van de buitendeur, die toegang geeft tot de inrigting als in het derde lid bedoeld, moeten met duidelijke letters te lezen zijn de woorden: „verkoop beneden 2 liter niet geoorloofd” Overtreding van dit voorschrift wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.

Artikel 25b.

Indien na 1 Mei 1906 vergunningen binnen het geldende maximum beschikbaar worden, worden deze met voorbijgang van andere verzoekers verleend voor de in het eerste lid van het vorige artikel bedoelde localiteiten, waarvoor eene vergunning boven het geldende maximum van kracht was op het oogenblik dat belanghebbenden zich daarvoor hebben aangemeld, met dien verstande dat het eerst in aanmerking komt die localiteit waarvoor de belanghebbende zich het eerst aanmeldde.

Indien de oorspronkelijk belanghebbende inmiddels door een andere is opgevolgd, treedt deze in de regten van den eerste, mits hij zich bij verzoekschrift als zoodanig aanmeldde onder overlegging van het bewijs zijner opvolging.

Eene aldus verleende vergunning is gedurende het loopende vergunningsjaar van kracht door de betaling van het regt voor de boven het geldende maximum voor de betrokken localiteiten verleende vergunning, welke door het verlenen van die binnen het geldende maximum vervalt.

Voor de in dit artikel bedoelde localiteiten, waarvoor overeenkomstig het eerste lid vergunning is verleend, worden de voorschriften van het derde, vierde en vijfde lid van het vorige artikel in acht genomen.

Indien bij het beschikbaar worden na 1 Mei 1906 van eene vergunning binnen het geldende maximum voor geene der localiteiten, in het vorige artikel bedoeld, aanvraag om die vergunning is gedaan, worden de voor al die localiteiten boven het geldende maximum verleende vergunningen ingetrokken.”

Artikel XXIX.

In art. 26, eerste lid, wordt in plaats van „n. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9 en 10” gelezen: „n°. 2, 4, 5, 6, 7, 8, 10 en 11”.

De aanhef van art. 26, tweede lid, wordt gelezen als volgt:

„De vergunning voor de bovengemelde localiteiten waarin eene andere winkeling in den zin van art. 3, n°. 9, wordt uitgeoefend of die met zoodanige localiteit binnenshuis gemeenschap hebben, wordt slechts geacht overeenkomstig het bepaalde bij art. 7, tweede en vierde lid, verlengd te zijn, onder voorwaarde: 1°. enz.

Art. 26, laatste lid, wordt gelezen als volgt:

„Deze voorwaarden gelden niet indien de vergunning verleend is op grond van eene vrijstelling krachtens het tweede lid van art. 4.”

Artikel XXX.

Art. 27 wordt gelezen als volgt:

„Hij wiens vergunning krachtens het voorlaatste lid van art. 26 geacht werd verlengd te zijn of diens vervanger, die eene der daargenoemde voorwaarden niet in acht neemt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.

Hij ten aanzien van wiens vergunningsrecht het derde lid van art. 25a is in acht genomen of diens vervanger, die in de localiteiten het drinken van sterken drank toelaat, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

De vergunning vervalt met den dag, waarop de veroordeeling onherroepelijk wordt of de opgelegde boete wordt betaald, behalve indien de veroordeelde de vervanger is van hem te wiens name de vergunning is verleend, in welk geval zij geacht wordt verlengd te zijn geworden, tenzij zij door burgemeester en wethouders, nadat de veroordeeling onherroepelijk is geworden of de opgelegde boete is betaald, op grond van die veroordeeling wordt ingetrokken.”

Artikel XXXI.

Na art. 27 worden de zeven volgende artikelen ingevoegd:

„Artikel 27a.

Door burgemeester en wethouders eener gemeente, waar op 1 December 1905 nog een grooter aantal vergunningen van kracht is, die overeenkomstig art. 7a of het tweede lid van art. 25a verleend niet medegerekend, dan het geldende maximum bedraagt, wordt vóór den 15den dier maand eene voorloopige lijst opgemaakt, vermeldende de namen der houders van al de op den 1sten dier maand in de gemeente bestaande vergunningen, welke ingevolge het vierde lid van art. 7 uiterlijk met 1 Mei 1906 zullen komen te vervallen, met aanwijzing van de ligging der localiteiten, waarvoor elke dier vergunningen geldt.

Deze lijst wordt op 15 December 1905 door burgemeester en wethouders op de in de gemeente gebruikelijke wijze ter openbare kennis gebracht, onder mededeeling van het getal der overige alsdan in de gemeente nog van kracht zijnde vergunningen, niet medegerekend die overeenkomstig art. 7a of het tweede lid van art. 25a verleend, en van het geldende maximum.

Tegen de plaatsing van eens anders naam op die lijst en tegel het weglaten daarvan van zijn eigen naam kan ieder vóór 15 Januari 1906 schriftelijk zijne bezwaren indienen bij Gedeputeerde

Staten der provincie, welk college vóór 15 Februari van dat jaar de lijst definitief vaststelt, welke op dezen dag overeenkomstig het vorig lid opnieuw ter openbare kennis wordt gebracht.

Artikel 27 b.

Indien het geldende maximum meer bedraagt dan het getal der in het tweede lid van het vorige artikel bedoelde vergunningen worden op aanvraag met ingang van 1 Mei 1906 nieuwe vergunningen verleend binnen bedoeld maximum met inachtneming, behalve van de overige bepalingen dezer wet, van de drie volgende artikelen.

Artikel 27 c.

De in het vorig artikel bedoelde nieuwe vergunningen worden totdat het maximum zal zijn bereikt allereerst verleend aan hen, die voorkomen op de ingevolge art. 27 a vastgestelde lijst, mits zij vóór 1 Maart 1906 een verzoekschrift om vergunning voor het volgende vergunningsjaar voor dezelfde localiteiten aan burgemeester en wethouders hebben ingediend.

Artikel 27 d.

De in het vorige artikel bedoelde verzoekers komen voor eene nieuwe vergunning in aanmerking in deze volgorde:

1°. zij die bij hun verzoekschrift te kennen geven van de vergunning geen gebruik te zullen maken gedurende de beide in het vierde lid van art. 6 vermelde tijdvakken;

2°. zij die op dezelfde wijze te kennen geven van de vergunning geen gebruik te zullen maken gedurende het in de tweede plaats in het vierde lid van art. 6 vermelde tijdvak;

3°. zij die op dezelfde wijze te kennen geven van de vergunning geen gebruik te zullen maken gedurende het in de eerste plaats in het vierde lid van art. 6 vermelde tijdvak;

4°. zij die in dezelfde gemeente vóór 1 Januari 1882 vergunning hebben gevraagd en deze in den loop van dat jaar hebben verkregen en voortdurend in het bezit van vergunning zijn gebleven, met dien verstande dat van hen voorgaat degene, die in de localiteiten, waarvoor hij vergunning vraagt, het langst het bedrijf uioefent;

5°. de overlevende echtgenoot of kinderen van een der in het vorige nummer bedoelde personen, die sedert zijn overlijden het bedrijf hebben voortgezet en voortdurend in het bezit van vergunning zijn gebleven, met dien verstande, dat van hen voorgaan degenen, die vergunning vragen voor dezelfde localiteiten, waarin hun echtgenoot, vader of moeder het bedrijf uioefende, van hen weder degene, die daarin het langst het bedrijf uioefent;

6°. de overige verzoekers, in art. 27 c bedoeld.

In elk der nommers 1, 2, 3, 5 en 6 gaat hij voor, die het langst het bedrijf, waarvoor hij vergunning vraagt, uioefent, wat n°. 5 betreft behoudens den daar gewaarborgden voorrang.

Artikel 27 e.

Indien nadat op al de in art. 27 c bedoelde verzoekschriften zal zijn beschikt nog vergunningen beschikbaar zijn, worden deze verleend aan die der andere verzoekers, die door hun persoon en door de bestemming, de inrigting en de ligging der locali-

teiten, waarvoor de vergunning is gevraagd, naar het oordeel van burgemeester en wethouders den grootsten waarborg opleveren tegen overtreding van de bepalingen dezer wet en van de artikelen 252 en 454 van het Wetboek van Strafrecht en tegen het misbruik van sterken drank in hunne localiteiten.

Artikel 27 f.

¶ Op het in art. 13 bedoeld gewaarmerkt afschrift der vergunning, verleend op grond van een der nummers 1, 2 of 3 van art. 27 d, wordt in geen geval vóór 1 Mei 1906 nader eene aanteekening gedaan als bedoeld in het voorlaatste lid van art. 6.

Artikel 27 g.

Met de verzoekschriften overeenkomstig art. 27 c ingediend, waarop met ingang van 1 Mei 1906 geene gunstige beschikking kon worden genomen omdat het voor de gemeente geldende maximum was bereikt, doch tot afwijzing waarvan geen reden bestond, wordt gehandeld zooals bij art. 5 a is bepaald. Zij worden geacht eerder te zijn ingediend, dan andere verzoekschriften en dus, naar de volgorde waarin zij inkwamen, bovenaan op de daar voorgeschreven lijst gebracht.

Artikel XXXII.

Artikelen 28 en 29 vervallen.

Artikel XXXIII.

In art. 30 wordt telkens in plaats van „1886” gelezen: „1902”.

Artikel XXXIV.

Na art. 30 worden ingevoegd het woord: „Slotbepalingen” en de twee volgende artikelen:

„Artikel 30 a.

De feiten bij deze wet strafbaar gesteld worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 30 b.

Deze wet kan worden aangehaald onder den titel van „Drankwet 1901”.

Artikel XXXV.

Deze wet treedt in werking op 1 Mei 1901.

Artikel XXXVI.

Op Onzen last wordt zoo spoedig mogelijk na de tot stand koming dezer wet de tekst der wet van 28 Juni 1881 (*Staatsblad* n°. 97), zooals zij alsdan zal zijn gewijzigd en op 1 Mei 1901 in werking zal treden, in eene doorlopend genummerde reeks van artikelen samengevat en met wijziging dienovereenkomstig van de aanhalingen daarin van hare artikelen, in het *Staatsblad* geplaatst.

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven